Περί ομοφυλοφιλίας († Αρχιμ. Σαράντης Σαράντος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 18 Οκτωβρίου, 2022

Προβληματισμοί μέ ἀφορμή τήν Ε΄ Ὁμιλία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου στήν πρός Ρωμαίους ἐπιστολή τοῦ Ἀποστόλου Παύλου

«*Διά τοῦτο παρέδωκεν αὐτούς ὁ Θεός εἰς πάθη ἀτιμίας. Αἵ τε γάρ θήλειαι αὐτῶν μετήλαξαν τήν φυσικήν χρῆσιν εἰς τήν παρά φύσιν. Ὁμοίως δέ καί οἱ ἄρρενες, ἀφέντες τήν φυσικήν χρῆσιν τῆς θηλείας ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους...*» (Κεφ. 1 στ. 18-25).

Περί ὁμοφυλοφιλίας

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος κατά τούς Ἁγίους Πατέρες μας ἀποτελεῖ τό ἅγιο στόμα τοῦ Χριστοῦ καί ὁ **ἱερός Χρυσόστομος** τό στόμα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Σχολιάζοντας ὁ ἱερός πατήρ τήν πολύ σπουδαία πρός Ρωμαίους ἐπιστολή τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου καταθέτει τίς θεόπνευστες ἀναλύσεις του μεταξύ ἄλλων θεμάτων καί γιά τήν **ὁμοφυλοφιλία**.

Ὅλα τά πάθη εἶναι ἀτιμωτικά γιά τόν ἄνθρωπο, ἰδιαίτερα ὅμως ἡ μανία τῶν ἀνδρῶν γιά τούς ἄνδρες. Συγκεφαλαιωτικά χαρακτηρίζει τήν ὁμοφυλοφιλία ὡς**ἀσυγχώρητο πάθος**, ὄχι γιατί πράγματι εἶναι, ἀλλά γιατί **ὅλη ἡ ἀνδρική προσωπικότητα ὑφίσταται τέτοια διαστρέβλωση κατά τή χρόνια ὑποταγή σ' αὐτό τό βδέλυγμα, πού εἶναι δύσκολο τό πάθος αὐτό νά τιθασσευθεῖ ἀπό τόν πεπτωκότα**.

Εἶναι ἀξιοπρόσεκτη ἡ σταθερότητα τοῦ χρυσοῦ λόγου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἡ ἀκλόνητη

λογική του, πού τή χρησιμοποιεῖ γιά τήν ἐν Χριστῷ πνευματική στήριξη τοῦ ποιμνίου του καί ἡ πανθομολογούμενη ἁγιοπνευματική θεοπνευστία του. Οὔτε καί οἱ ξένοι ὀρθολογιστές προτεστάντες ἐρευνητές του τήν ἀμφισβήτησαν. Ἕνα τέτοιο βράχο πίστεως εἰς Χριστόν καί βαθύτατης ἐν Χριστῷ ἀγάπης γιά τόν ἄνθρωπο χρειαζόμαστε στίς δύσκολες μέρες πού περνᾶμε καί πρέπει μέ πολλή προσοχή νά τόν ἀκούσουμε. Παραθέτουμε μέ τή σειρά πού ὁ ἴδιος ἐπέλεξε τά ἀτράνταχτα ἐπιχειρήματά του:

1. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τοποθετεῖ ὅλο τό πρόβλημα τῆς ὁμοφυλοφιλίας πρῶτα σέ πνευματική βάση. Στόν εἰκοστό πέμπτο στίχο τῆς πρός Ρωμαίους Ἐπιστολῆς του λέγει: «*μετήλλαξαν τήν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει καί ἐσεβάσθησαν καί ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρά τόν κτίσαντα...*». Τονίζει λοιπόν ὁ ἱερός Χρυσόστομος, ὅτι ἔγινε μία **διαστροφή τῆς δημιουργίας τοῦ Θεοῦ**. **Ὁ Θεός δέν ἐμπόδισε τήν φυσική σχέση μεταξύ τῶν δύο φύλων**, ὥστε νά φθάσουν «*δικαιολογημένα*» νά ἐξωκείλουν στήν «*ἀλλόκοτον λύσσαν ἄρρενες ἐν ἄρσεσιν, ἀφέντες τήν χρῆσιν τῆς θηλείας*».

Μέσα στό βαθύ ψυχικό κόσμο τῶν ὁμοφυλοφίλων **πραγματοποιεῖται μία αὐτονόμηση, ἀτομική, ἐγωιστική ἐπιλογή κατά τῆς ἀληθείας τοῦ Θεοῦ μέ προτίμηση τό ψεῦδος**.

Γι' αυτό καί ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο ἐπιδεικνύουν καί διαφημίζουν τή «διαφορετικότητά» τους εἶναι πολύ προκλητικός. **Ἀλαζονική συμπεριφορά, ἀναιδής ἐμφάνιση στά κανάλια, ἀνακρίβειες καί ψεύδη πρός ἐξάπλωση τοῦ δαιμονικοῦ τρόπου τῆς ζωῆς τους**. Γι' αυτό καί ἰσχυρίζεται ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*τό δόγμα (=ἡ πίστη, ἡ ἰδεολογία) αὐτοῖς σατανικόν ἐστι, ἀλλά καί ὁ βίος δαιμονικός*». Διά τοῦτο καί ὁ Θεός ἐγκαταλείπει αὐτούς τούς ἀνθρώπους πού διαστρέφουν τήν ἀλήθεια περί τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου καί παρουσιάζουν μέ θρασύτητα τό ψεῦδος, ὅτι δηλαδή εἶναι θέμα γονιδιακό ἤ ἐλεύθερης σεξουαλικῆς ἐπιλογῆς ἡ διαστροφή τους «*... καί ὅταν ὁ Θεός ἐγκαταλείπῃ πάντα ἄνω καί κάτω γίνεται*», ἀναποδογυρίζεται ὅλη ἡ νοοτροπία, ὅλη ἡ ψυχολογία, ὅλη ἡ σωματική φυσιολογία καί μεταστρέφεται σέ ψυχοπαθολογία. **Τό πρόβλημα λοιπόν εἶναι πρωτίστως πνευματικό**.

2. Ἐξ ἄλλου, λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὅτι ὁ Θεός ἔβαλε μπροστά τους, στούς ὁμοφυλόφιλους, τόν κόσμο καί τό νοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ συντριπτική πλειονότητα τῶν ἀνθρώπων δέχεται, παραδέχεται καί νομοτελειακά παραδίδεται στή φυσική ἕλξη τῶν δύο φύλων καί ἀπολαμβάνει τή νόμιμη καί κανονική σχέση. Αὐτό σημαίνει κόσμος. Ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου ἀρχετυπικά, ἀπό τήν ἀρχική δημιουργία του, μπορεῖ νά ξεχωρίζει τήν κατά φύση σχέση ἀνδρός καί γυναικός καί νά ἀναπαύεται σ' αὐτήν. Ἡ ἄλλη νοητική ἐπιλογή εἶναι παρανόηση ἠθελημένη, γι' αυτό καί τό ἀποτέλεσμα εἶναι τραγικό. Σύρεται ὁ ἄνθρωπος στό **ἀτιμωτικότερο τῶν παθῶν,**

τό νά ἀπορρίπτει τή φυσική σχέση μέ τή γυναίκα καί μανιωδῶς νά ἐπιζητεῖ νά ἱκανοποιηθεῖ αὐτόνομα, ἐγωϊστικά, ἀπροϋπόθετα, ὅλως ἀνευλόγητα ἀπό τόν ἄνδρα. Γι' αυτό καί κατά τόν ἅγιο Πατέρα, τό πάθος αὐτό εἶναι ἀσυγχώρητο, γιατί δέν χρησιμοποιοῦν οἱ ὁμοφυλόφιλοι τήν κοινή ἀνθρώπινη ἐμπειρία καί τό θεόσδοτο δῶρο τοῦ νοῦ.

Εἶναι πολύ λυπηρό σήμερα νά παρασύρονται τά νεαρά ἀγόρια καί κορίτσια ἀπό τίς ἀνόητες καί προκλητικές δηλώσεις ἐπωνύμων ὁμοφυλοφίλων καί ἐγωιστικά φερόμενα νά θέλουν νά «τή σπάσουν», ὅπως λένε, στούς παραδοσιακούς γονεῖς τους, πού δέν μποροῦν μερικοί νά κρύψουν τόν πανικό τους μπροστά σέ μιά τέτοια ὀλέθρια «ἐπιλογή» τοῦ υἱοῦ τους ἤ τῆς θυγατέρας τους. Κανένα κανάλι ὅμως δέν ἀναφέρει, ἔστω σάν εἴδηση τώρα τελευταῖα, τόν πάντοτε ἐλλοχεύοντα κίνδυνο τῆς ἀρρώστιας τοῦ Aids.

3. Τό ἀκόμα πιό ἀτιμωτικό γιά τούς ἀνθρώπους εἶναι, ὅτι τό ἐξευτελιστικό αὐτό πάθος μεταδόθηκε καί στίς γυναῖκες. Ἐνῷ ἔπρεπε νά ντρέπονται, ὅμως τώρα κάτω ἀπό τήν προπαγάνδα τῆς Νέας Ἐποχῆς, γίνονται ἀναισχυντότερες τῶν ἀνδρῶν, καθώς μπερδεύεται καί καυτηριάζεται, ἰδίᾳ ἐπιμόνῳ βουλήσει, ἡ θεοδημιουργική δύναμη τῆς μητρότητας. Στηριζόμενος ὁ ἱερός πατήρ στήν ἀρχετυπική δημιουργία τοῦ ζεύγους, ὅπως καταγράφεται παραστατικώτατα καί θεοπνεύστως στή Γένεση τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὁ ἄνδρας πρῶτος, ὡς σώφρων κεφαλή, πρέπει νά βοηθάει τή γυναίκα νά ὀρθοφρονεῖ καί νά ὀρθοπρακτεῖ. Ἀντί τούτου τήν παρασύρει στό ἀντίθεο καί ἀπάνθρωπο πάθος τοῦ Σοδομισμοῦ. Καταντάει αὐτή ἡ εὐλογημένη ἀρχῆθεν σχέση μέσα στόν παράδεισο, σέ βδελυρό ἀνταγωνισμό. Ἐνῷ εἶχε ὁρισθεῖ δάσκαλος τῆς γυναίκας ὁ ἄνδρας καί βοηθός ἡ γυναίκα τοῦ ἄνδρα, τελικά γίνονται, ἐκτός Ἐκκλησίας καί ἐκτός εὐλογίας τοῦ Θεοῦ, ἀνταγωνιστές σέ πολλά ἐπίπεδα καί στά ἔργα τοῦ σκότους καί τῆς αἰσχύνης.

4. Ἡ κατά Χριστόν σύνεση ὑπαγορεύει στόν Ἀπόστολο Παῦλο, ἰσχυρίζεται ὁ ἱερός Χρυσόστομος, νά μιλήσει σεμνά («σεμνῶς εἰπεῖν»), ἀλλά καί νά διεγείρει («δακεῖν») τόν ἀκροατή. Πρόσεξε, λέγει ὁ ἱερός Πατήρ: «*οὐ γάρ εἶπεν ὅτι ἠράσθησαν καί ἐπεθύμησαν ἀλλήλων, ἀλλ’ ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους*». Τό ρῆμα ἐξεκαύθησαν (=κάηκαν) δηλώνει ὄχι μιά ἐρωτική δυνατή ἐπιθυμία. Δηλώνει καύση ἀσυγκράτητη καί ἀνικανοποίητη. Αὐτό τό ρῆμα σέ παθητικό ἀόριστο τό χρησιμοποιεῖ γιά νά δηλώσει τήν πάντοτε ἀνικανοποίητη ἐρωτική ὁμοφυλοφιλική ἐπιθυμία ἀνάμεσα στίς γυναῖκες. Ὕστερα τό μεταφέρει καί στούς ἄνδρες μέ τήν συμπλήρωση τῆς λέξεως ἀσχημοσύνη γιά νά δηλωθεῖ ἡ καταπάτηση τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ καί ἡ προσβολή πού γίνεται καί στό ἴδιον φῦλο καί στό ἕτερον φῦλο. Καί τά δύο ἐξευτελίζονται, ἀφοῦ οἱ σχέσεις ἀλλήλων εἶναι ἐντελῶς διεστραμμένες. Καταπατοῦν τούς ἐκλεκτούς φυσικούς ἐρωτικούς νόμους τοῦ Θεοῦ, καταντροπιάζουν καί τό δικό τους φῦλο καί τό ἕτερο φῦλο πού περιφρονοῦν καί γιαυτό ἐγκαταλείπονται πλήρως ἀπό τό Θεό φτάνοντας στίς χειρότερες, στίς πιό ἀνήκουστες καί ἀξιοθρήνητες, τάχα

ἐρωτικές, σεξουαλικές συμπεριφορές.

Κατά τόν ἱερό Χρυσόστομο οὔτε τά ἄγρια ζῷα δέν ξεπερνοῦν τά ἑτεροφυλικά ἐρωτικά ὅρια. Ζοῦν κατά τήν ἐρωτική φύση καί ὁρμητικότητα πού τούς ἐνέβαλε ὁ πάντων Δημιουργός Θεός, γιά τό σκοπό διαιώνισης τοῦ εἴδους. Σχετική μείωση τῆς ἀγριότητός τους ἐπιτυγχάνεται κατά τή συνεύρεση, κάποια οἰκειότητα, ἡμερότητα καί ἐκτόνωση.

5. Σύμφωνα μέ τήν «κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωση» πλάση τοῦ πρώτου ζεύγους ἀπό τήν προσωπική βουλή τοῦ Θεοῦ ἔπρεπε νά ζοῦν σέ μία τέλεια συζυγική ἑνότητα. Αὐτή τή φιλανθρωπότατη βουλή τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἐφθόνησε ὁ Διάβολος καί, εὐκαιρίας δοθείσης, ἀπό τήν πτώση τῶν πρωτοπλάστων, ἐνέβαλε ἔχθρα σέ κάθε ἕνα ἐκ τῶν συζύγων μέ σκοπό νά συντριφθεῖ αὐτή ἡ εὐλογημένη ἑνότητα. **Σάν ἀκραία ἐπίπτωση αὐτῆς τῆς ἔχθρας**, ἐμφανίζεται καί στόν ἄνδρα καί στή γυναίκα τό ἀτιμωτικό καί μανιῶδες πάθος τῆς ὁμοφυλοφιλίας μέ ἀποτέλεσμα νά μήν εἰσέρχονται στό εὐλογημένο μυστήριο τοῦ Γάμου καί νά μή μετέχουν στό θεῖο σχέδιο τῆς δημιουργίας, πού πραγματώνεται μέ τήν τεκνογονία.

6. Κατά τόν ἅγιο Ἰωάννη Χρυσόστομο, οἱ τύποι αὐτοί θά ἔπρεπε νά ἦσαν οἱ δυστυχέστεροι τῶν ἀνθρώπων καί οἱ πιό ἀξιοθρήνητοι κι ἄν ἀκόμα ἦσαν ἐπιτυχημένοι σ' ὅλα τά λοιπά ἐπίπεδα τῆς παρούσης ζωῆς. Ὅμως εἶναι τόσο **ἐλλειμματική ἡ αὐτογνωσία τους** καί τόσο **ὀγκώδης ἡ οἴησή τους**, πού αὐτοεπιδεικνύονται καί αὐτοπροβάλλονται ὡς οἱ εὐτυχέστεροι τῶν ἀνθρώπων, ἐνῷ οἱ ἄλλοι, οἱ φυσιολογικοί εἶναι κατ' αὐτούς ἄρρωστοι καί καταπιεσμένοι.

Ἀπερίφραστα ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυστόστομος ἰσχυρίζεται, ὅτι ἤδη ζοῦν ὑπαρξιακά τήν κόλαση καί σίγουρα τούς ἀναμένει ἡ αἰώνια γέενα τοῦ πυρός. Ἔχει τήν πλατιά καί βαθιά ἐμπειρία τοῦ ἱεροῦ ἐξομολογητηρίου, μέσα στό ὁποῖο, ὅσο κι' ἄν θέλουν νά ὑποκριθοῦν, δέν μποροῦν τελικά νά κρύψουν τό βαθύ πόνο τους καί τά αἵματα, πού στάζουν ἀπό ὅλα τά σημάδια τῆς καρδιᾶς τους. Διαπιστώνουν σέ κάποια ὥρα εἰλικρινείας, ὅτι ἀποδεδειγμένα **εἶναι ἀνέφικτη καί ἀπραγματοποίητη αὐτή ἡ ἀπατηλή ὁμοφυλοφιλική συντροφικότητα**.

Γιά νά γίνει ὁ ἅγιος πιό πιστευτός περιγράφει δύο παραδείγματα πολύ περίεργων ἀνθρώπων. Εἶδε κάποτε, λέγει, ἕνα νέο γυμνό μολυσμένο ἀπό τό βοῦρκο νά ὑπερηφανεύεται, ὅτι εἶναι καθαρός καί καλοπλυμένος. Ἐπίσης ἄκουσε, ὅτι κάποια νέα κοπέλλα κλεισμένη μέσα σ' ἕνα σπίτι, ἦταν καταδικασμένη νά ἔχει σχέση μέ ἕνα ζῷο καί νά δηλώνει ὅτι χαίρεται. Αὐτός πού τήν ἐξανάγκαζε, ἰσχυρίζεται ὁ ἅγιος, ὅτι εἶναι χειρότερος ἀπό δολοφόνο, γιατί κατέστρεφε καί τήν ψυχή της καί τό σῶμα της. Πόσο ἀνώμαλος γίνεται ὁ ἄνθρωπος, ὅταν ἀπομακρύνεται ἀπό τόν ἀληθινό ἐν Τριάδι Θεό καί τή σῴζουσα Ἐκκλησία Του!

Πολύ ἀνόητα σήμερα παγιδεύονται νέοι ἄνθρωποι, ἀλλά καί ἄλλων ἡλικιῶν στά δίκτυα γοητευτικῶν ἀνθρώπων, πού τούς παρασύρουν ὕπουλα στό Σοδομισμό. Δέν ὑπάρχει λέει ὁ ἅγιος, πιό φοβερό πρᾶγμα ἀπό τήν προσβολή αὐτή. «Καί γιά νά μάθεις πόσο μεγάλο κακό εἶναι αὐτό, ἄν κάποιος ἐρχόταν καί σοῦ ὑποσχόταν ἀπό ἄνθρωπο νά σέ κάνει σκύλο, ἄραγε δέ θά τόν ἀπέφευγες σάν κακοῦργο; Ἀλλά νά, δέν ἔκανες τόν ἑαυτό σου σκύλο ἀπό ἄνθρωπο, ἀλλά κάτι πιό ἀτιμωτικό ἀπό τό ζῷο αὐτό. Γιατί ὁ σκύλος εἶναι χρήσιμος, ἐνῷ αὐτός, πού μοιάζει μέ πόρνη δέν εἶναι χρήσιμος πουθενά...» Ἄν ἀπειλοῦσε κάποιος τούς ἄνδρες, ὅτι μπορεῖ νά τούς κάνει νά συλλαμβάνουν, νά κυοφοροῦν, νά γεννοῦν, νά περνοῦν περίοδο λοχείας, τί θά ἔκανες, πῶς θά ἀντιδροῦσες, θά χάλαγες τόν κόσμο ἀπό τίς φωνές σου γιά τά περίεργα ἤ θά λούφαζες παθητικά, φοβικά, κομπλεξικά;

7. Στή θεόπνευστη καί ἰσοστάσια μέ τήν Καινή Διαθήκη, στήν Παλαιά Διαθήκη περιγράφεται ἀναλυτικότατα καί πολύ ζωντανά ἡ φοβερή κατάσταση πού εἶχε δημιουργηθεῖ στήν κοινωνία τῶν Σοδόμων καί τῶν Γομόρων, λίγο πρίν ἀπό τήν ἔκχυση τῆς δικαίας ὀργῆς τοῦ Θεοῦ καί τῆς ὁλοκληρωτικῆς καταστροφῆς αὐτῶν τῶν ἀρχαίων πόλεων πού κάποτε ἤκμαζαν. Παραθέτουμε ἕνα χαρακτηριστικό ἀπόσπασμα μεταφρασμένο γιά νά συνειδητοποιήσουμε πόσο ἀλλοτριώνεται ἀτομικῶς ὁ ἤ ἡ ὁμοφυλόφιλος, ὁ ἐρωτικός τους σύντροφος καί ὅλο τό περιβάλλον πού ἀνέχονται, δέχονται ἤ παραδέχονται μέ κάθε ἄνεση τήν ἐπικοινωνία μαζί τους σέ ὅλα τά ἐπίπεδα ζωῆς. Τό μόλυσμα εἶναι μεταδοτικό, ἐφόσον γίνεται ἀποδεκτό, γιά λόγους «εὐγενείας» ἤ γιά νά μή θεωρηθοῦμε ρατσιστές. Τό ἐν Χριστῷ ἀνοσοποιητικό σύστημα ἀσθενεῖ, ἡ ψυχολογία τῶν νέων μας ἐπηρεάζεται καί οἱ δαιμονικές συνθῆκες βρίσκουν ἔδαφος γιά νά καπηλευθοῦν χώρους, ψυχές, νοοτροπίες, εὔκολους συντρόφους.

Γένεση ιθ΄

«1. Ἐνῷ ὁ Κύριος συνωμιλοῦσε ἀκόμη μέ τόν Ἀβραάμ, οἱ δύο ἄγγελοι, πού ἐχωρίσθησαν ἀπό αὐτούς, ἔφθασαν εἰς τά Σόδομα κατά τό βράδυ διά νά ἐκτελέσουν τήν ἐντολήν πού ἔλαβαν ἀπό τόν Θεόν. Παρ’ ὅλον ὅτι ἐτελείωσε ἡ ἡμέρα, ὁ Λώτ ἐκάθητο κοντά εἰς τήν πύλη τῶν Σοδόμων ἕτοιμος νά προσφέρη φιλοξενίαν, διότι ἐγνώριζε τήν κακότητα καί τό ἀφιλόξενον τῶν Σοδομιτῶν.
Ὅταν εἶδε τούς δύο ἀγγέλους, ἐσηκώθη ἀπό τήν θέσιν του καί ἔτρεξε πρός συνάντησίν των καί τούς ἐπροσκύνησε μέ τό πρόσωπον εἰς τήν γῆν, ἄν καί δέν ἐγνώριζε ὅτι ἦσαν ἄγγελοι

2. καί τούς εἶπε: «Κύριοι, νά περάσετε, παρακαλῶ, εἰς τό σπίτι τοῦ δούλου σας, καί διανυκτερεύσετε κοντά μου καί πλύνετε τά πόδια σας, πού εἶναι κουρασμένα καί λερωμένα ἀπό τήν ὁδοιπορίαν, καί ἀφοῦ σηκωθῆτε ἐνωρίς αὔριον τό πρωί συνεχίζετε τόν δρόμον σας». Οἱ δύο ἄγγελοι ὅμως ἀπάντησαν: «Ὄχι· θά περάσωμεν τήν νύκτα εἰς τήν πλατεῖαν τῆς πόλεως, εἰς τό ὕπαιθρον».

3. Ὅταν ὁ Λώτ εἶδεν ὅτι ἀρνοῦνται ἐπέμεινε· τούς ἐβίαζε μέ παρακλήσεις καί τούς ἐπίεζε μέ ἱκεσίες νά δεχθοῦν τήν πρόσκλησίν του. Οἱ δύο ἄγγελοι, κατόπιν τῆς ἐπιμονῆς του, ὑπεχώρησαν, ἐλοξοδρόμησαν καί ἐμβῆκαν εἰς τό σπίτι του. Καί ὁ Λώτ τούς παρέθεσε δεῖπνον· τούς ἔδωκε νά πιοῦν, τούς ἔψησεν εἰς τήν φωτιάν ἄζυμες κουλοῦρες καί ἔφαγαν.

4. Προτοῦ ὅμως κοιμηθοῦν οἱ δύο φιλοξενούμενοι, οἱ Σοδομῖτες, ἀπό τοῦ νεωτέρου μέχρι τοῦ γεροντοτέρου, ὅλος ἀνεξαιρέτως ὁ λαός τῶν Σοδόμων, ἐκύκλωσαν τό σπίτι τοῦ Λώτ.

5. Καί ἐνῷ ἐστέκοντο ἔξω ἀπό αὐτό, ἐφώναζαν πρός τόν Λώτ καί τοῦ ἔλεγαν: «Ποῦ εἶναι οἱ δύο ἄνδρες πού ἦλθαν τήν νύκτα εἰς τό σπίτι σου; Βγάλε τους ἔξω, παράδωσέ τους εἰς ἡμᾶς διά νά ἀσελγήσωμεν εἰς αὐτούς»!

6. Ὁ Λώτ ἐβγῆκε ἔξω ἀπό τήν πόρταν καί ἦλθε πρός αὐτούς καί ἐπειδή ἐφοβεῖτο διά τήν ἀσφάλειαν τῶν ξένων ἐτράβηξε πίσω του τήν πόρτα, ὥστε νά κλείση καλά.

7. Καί τούς εἶπε: «Ἀδελφοί· κατ’ οὐδένα τρόπον, καθόλου δέν πρέπει νά προβῆτε εἰς αὐτήν τήν αἰσχράν πρᾶξιν.

8. Διά νά καθησυχάσετε τήν ἔξαρσιν τῆς μανίας σας καί διά νά εἶναι ἐλαφροτέρα ἡ ἁμαρτία πού τολμᾶτε, ἔχω δύο θυγατέρες παρθένους, πού δέν ἐγνώρισαν ἄνδρα, μέσα εἰς τό σπίτι· θά σᾶς παραδώσω αὐτές καί χρησιμοποιήσετέ τες ὅπως σᾶς ἀρέσει· χορτάσετε τήν πονηράν ἐπιθυμίαν σας μέ αὐτές. Μόνον μή ἀδικήσετε τούς δύο ἄνδρες, πού φιλοξενῶ, διά νά μή θεωρηθῶ ἐγώ αἴτιος τῆς προσβολῆς αὐτῆς· διότι ἐμβῆκαν εἰς τό σπίτι μου κάτω ἀπό τά δοκάρια τοῦ σπιτιοῦ μου, ὡς φιλοξενούμενοι, καί πρέπει νά τούς προστατεύσω.

9. Οἱ ἀκόλαστοι ὅμως Σοδομῖτες τοῦ ἀπάντησαν: «Φύγε ἀπό ἐκεῖ· δέν εἶσαι μόνιμος κάτοικος ἐδῶ. Ἦλθες ἀπό ἄλλην χώραν, μένεις μαζί μας ὡς ξένος καί θέλεις νά γίνεις δικαστής καί κριτής μας; Τώρα λοιπόν θά κακοποιήσωμεν περισσότερον ἐσένα παρά τούς φιλοξενουμένους σου». Καί ὥρμησαν ὡς λύκοι κατά τοῦ Λώτ καί ἐπλησίασαν εἰς τήν πόρταν διά νά τήν σπάσουν καί νά μποῦν μέσα εἰς τό σπίτι.

10. Ἀφοῦ ὁ Λώτ ἔκαμεν ὅ,τι τοῦ ἦταν δυνατόν, οἱ δύο φιλοξενούμενοι ἐφανέρωσαν τήν δύναμίν των καί τόν ὑπερασπίσθηκαν. Ἄπλωσαν τά χέρια των, τόν ἐτράβηξαν κοντά τους μέσα εἰς τό σπίτι τόν Λώτ καί ἔκλεισαν τήν πόρταν μέ τόσην εὐκολίαν, ὡσάν νά μή ἦταν κανείς ἀπ’ ἔξω.

11. Τούς δέ ἄνδρες τούς Σοδομῖτες, πού ἦσαν συγκεντρωμένοι ἐμπρός εἰς τήν πόρταν τοῦ σπιτιοῦ, τούς ἐτιμώρησαν ὅλους μέ ἀορασίαν, ἀπό μικροῦ μέχρι μεγάλου· τότε ὅλοι ἐκεῖνοι ἕνεκα τῆς ἀορασίας παρέλυσαν καί ἀπέκαμαν εἰς τήν ἀναζήτησιν τῆς

πόρτας τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Λώτ».

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος στέκεται ἐπίμονα στή παραδειγματική καταστροφή τῶν Σοδόμων καί τῶν Γομόρων καί παιδαγωγικότατα καθοδηγεῖ τό ποίμνιό του γιά νά προλάβει νά ἐνισχύσει τό ἐν Χριστῷ ἀνοσοποιητικό σύστημα τῶν πνευματικῶν του τέκνων γιά νά γλυτώσουν ἀπό αὐτό τό μόλυσμα πρίν λάβει ἐπιδημικές διαστάσεις. Ἡ πύρινη βροχή ἦταν τόσο καταστροφική πού ὁριστικά κατέστησε τή γῆ τους ἄγονη, ἀδύνατη γιά πάντα νά παραγάγει ὁτιδήποτε θά μποροῦσε νά συντελέσει στήν ἄνθηση νέας ζωῆς, νέας ἀνθρωπίνης κοινωνίας, νέου πολιτισμοῦ.

Θά πρέπει παιδαγωγικῶς **νά ξεχωρίσουμε τούς ὁμοφυλοφίλους ἤ τίς ὁμοφυλοφίλους πού δέν ἔχουν πέσει στή σαρκική ἁμαρτία καί ἐκείνους ἤ ἐκεῖνες πού ἔχουν «ἀπελευθερωθεῖ ἀπό τά ταμποῦ τοῦ παρελθόντος» καί ἔχουν σαρκικές σχέσεις καί ἴσως προχωροῦν σέ μιά μοντέρνα συμβίωση ὁμοφυλοφίλων.**

Οἱ πρῶτοι δίνουν σκληρές μάχες γιά νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τό δαίμονα τῆς ὁμοφυλοφιλίας πού προσπαθεῖ νά κατακτήσει μέ τούς αἰσχρότερους λογισμούς τό νοῦ τοῦ ἀγωνιστῆ ὁμοφιλόφιλου καί στή συνέχεια νά μαυρίσει τήν ψυχή του μήπως καί καταφέρει νά γκρεμίσει τόν ἀγωνιζόμενο.

Οἱ δεύτεροι πού ἔχουν ἰσοπεδωθεῖ ἀπό τή συγκατάθεση στή σαρκική ὁμοφυλοφιλική ἁμαρτία **θά πρέπει νά ζητοῦν ἐμπόνως τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, νά ἐξομολογοῦνται συχνά καί μέ εἰλικρίνεια καί κάποια στιγμή θά τύχουν τοῦ Θείου ἐλέους**. Θά καταφέρουν, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος, νά διαλύσουν «τάς μηχανάς τοῦ ἐχθροῦ» καί νά ἀποτινάξουν τή βδελυκτή σαρκική ὁμοφυλοφιλική ἁμαρτία καί νά ἀκυρώσουν τίς μεθοδεῖες τοῦ διαβόλου. **Χρειάζεται ἡ συμπαράσταση τοῦ πνευματικοῦ πατέρα δίπλα τους, ἡ ἐν Χριστῷ καθοδήγησή τους μέχρι νά καταλάβουν ὅτι δέν εἶναι ἀδύνατη ἡ διόρθωση καί ἡ εὐθυδρόμηση ἀφοῦ «τά ἀδύνατα παρ' ἀνθρώποις, δυνατά παρά τῷ Θεῷ».**

Ταπεινῶς φρονῶ, ὅτι στή σύγχρονη «μοιχαλίδα καί ἁμαρτωλό» γενιά πού φαίνεται νά ὀργιάζει ἡ ὁμοφυλοφιλία, **οἱ πνευματικοί εἶναι οἱ μόνοι πού δείχνουν ἀληθινή κατανόηση στούς βαριά ἁμαρτάνοντες ὁμοφυλοφίλους καί τούς βοηθοῦν νά ἔρθουν σέ ἐπίγνωση τῆς καταστάσεώς τους, νά μετανοήσουν, νά γίνουν ζωντανά μέλη τῆς Ἐκκλησίας καί νά σωθοῦν**.

Εἶναι αὐτονόητο ὅτι μέσα στούς κύκλους τούς ἱερατικούς ἡ ὁμοφυλοφιλία εἶναι ἀδιανόητη. **Ἀκόμη καί τά πιό ἁπλᾶ σαρκικά ἁμαρτήματα εἶναι κωλύματα τῆς Ἱερωσύνης**. Οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας πιστεύουν ὅτι, ὅπως ἡ παραμικρή τριχίτσα στό μάτι τοῦ ἀνθρώπου προκαλεῖ τσούξιμο καί πόνο καί πολλή δακρύρροια

μέχρι νά ἀπομακρυνθεῖ ἀπό τό μάτι, ἔτσι καί ἡ ψυχή τοῦ ὑποψηφίου κληρικοῦ καί πολύ περισσότερο τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ κληρικοῦ δέν μπορεῖ νά ἀναπαυθεῖ ἀπό τήν ἱερατική διακονία ἀλλά βασανίζεται καί ὑποφέρει, ἄν ὑπάρχει τό παραμικρό σαρκικό ἁμάρτημα.

Ἡ ὁμοφυλοφιλία εἶναι τό πιό βαρύ ἁμάρτημα, τό ὁποῖο κωλύει ὁριστικά καί ἀμετάκλητα τήν Ἱερωσύνη (καί φυσικά **σέ κανένα ὁμοφυλόφιλο ἡ Ἐκκλησία δέν ἐπιτρέπει νά ἀναρριχηθεῖ στήν ἱερωσύνη, ἔστω καί ἄν ἔχει σταματήσει τήν ἁμαρτία πρό χρόνων**). Ὁ **Μέγας Βασίλειος** θεωρεῖ τήν ἀρσενοκοιτία ἤ τό λεσβιασμό ὡς κτηνῶδες ἁμάρτημα «*Ἀρρενοφθόροι καί ζωοφθόροι τῆς αὐτῆς καταδίκης εἰσίν ἠξιωμένοι*» (Ζ΄ Κανών Μ. Βασιλείου). Ὁ ἅγιος **Γρηγόριος Νύσσης** χαρακτηρίζει τήν ἀρσενοκοιτία στόν Δ΄ Κανόνα του «παρά φύσιν». Ὁ ἅγιος **Ἰωάννης ὁ Νηστευτής** παρατηρεῖ στόν ΙΘ΄ Κανόνα του, κατά τήν ἑρμηνεία τοῦ Πηδαλίου τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου τά ἑξῆς: «Διορίζεται ὁ παρών κανών ὅτι, ἀνίσως κανένας, ὅταν ἦτο παιδίον ἑπτά χρόνων, ἐφθάρη ἀπό κανένα, ἀγκαλά καί τότε διά τό ἀτελές τῆς ἡλικίας καί γνώσεως δέν ἥμαρτεν, ἱερεύς ὅμως νά μή γίνεται, ἐπειδή καί ἐτσακίσθη τό σκεῦος τοῦ σώματός του καί ἄχρηστον ἔγινεν εἰς τήν τῆς ἱερωσύνης ὑπηρεσίαν…»

Δυστυχῶς ὑπάρχει μέσα στήν Ἁγία Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μας μιά ὀργανωμένη κάστα ὁμοφυλόφιλων κληρικῶν, οἱ ὁποῖοι καί μέ τήν προκλητική συμπεριφορά τους καί μέ τή χυδαία ἐπιμονή στό θανάσιμο ἁμάρτημα παίρνουν καί ἄλλους στό λαιμό τους συμπαρασύροντάς τους στήν κόλαση ἀπ’ αὐτή τή ζωή καί προετοιμάζοντάς τους, φεῦ, γιά τήν αἰώνια κόλαση, ἐνῷ θά ἔπρεπε νά τούς ἁρπάξουν ἀπό τήν ἄβυσσο τῆς καταστροφῆς καί νά τούς συμφιλιώσουν καί νά τούς συναρμόσουν μέ τό Χριστό.

Ἡ ψυχολογία τῶν κληρικῶν πού διακατέχονται ἀπό τό θανάσιμο πάθος τῆς ὁμοφυλοφιλίας μεταλλάσσεται σέ ψυχολογία κατ’ οὐσίαν διωκτῶν τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἐνυπάρχουσα ἤ ἐναπομείνασα ἔστω καί ἀμυδρά φωνή τῆς συνειδήσεώς τους κραυγάζει γιά τήν ἐσφαλμένη πορεία τους καί γιά τήν ὀσημέραι ἀλλοτριούμενη προσωπικότητα πού διαμορφώνουν. Νευρικότητα ἀπίστευτη μέχρι διχασμοῦ τῆς προσωπικότητας, ἔμμονη ἀντιπάθεια πρός συγκεκριμένα πρόσωπα, φοβερή ἀμέλεια στά συγκεκριμένα λειτουργικά καί ποιμαντικά καθήκοντα, ἀδιαφορία γιά τήν οἰκογένειά τους, ἄν κατά τύχη εἶναι ἔγγαμοι, καί οὐσιαστική ἐκμηδένιση τοῦ ἀγγελικοῦ σχήματος, ἄν εἶναι ἄγαμοι. Ξεκοίλιασμα μανιακό, μέ διάφορα σοφίσματα, τῶν Ἱερῶν Κανόνων, συνοδευόμενο μέ ὑποκριτικό καί εὐσεβιστικό ἄλλοθι γιά ἐκσυγχρονισμό τῆς Ἐκκλησίας.

Δυστυχῶς μέσα σέ μιά τέτοια κάστα ὁμοφυλοφίλων κληρικῶν ἀναπτύσσεται ἕνα ἀπατηλό καί πλάνο κλῖμα δῆθεν ἀγαπισμοῦ καί ἀλληλοϋποστηρίξεως. Νεαροί ἄπειροι ὑποψήφιοι κληρικοί, ἄν δέν καθοδηγοῦνται πνευματικά καί ὥριμα ἀπό ἔμπειρο πνευματικό ἀνδρώδους καί εὐσεβοῦς ὀρθοδόξου φρονήματος εἶναι

ἐνδεχόμενο νά δελεασθοῦν ἀπό τόν ὑπερβάλλοντα ζηλωτικό προστατευτισμό τῶν ὡς ἄνω ἀναφερομένων. Δεσμεύονται συναισθηματικά καί φιλικά μέ τούς παραπάνω πάτρωνές τους καί ἄν ὑπάρχει καί κάποια ροπή πρός τήν ὁμοφυλοφιλία, πέφτουν θύματα τῶν σχετικῶν κυκλωμάτων μέ ὀλέθριες τελικά συνέπειες καί γιά τούς μέν καί γιά τούς δέ. Τό κακό με τούς παραπάνω ρυθμούς ἤ μέ ἄλλους πιό ἀτομικούς συνεχίζεται μέ σενάρια καί παγίδες πού στήνει ἀνά τήν οἰκουμένη ὁ ἀρχέκακος ὄφις τῆς πονηρίας, ὁ Διάβολος.

Ἄν τελικά ἐνταχθεῖ καί μείνει ὁ ὑποψήφιος ἤ νεαρός κληρικός μέσα στά κυκλώματα τῶν ὁμοφυλοφίλων, ἀσφαλῶς καί θά ὑποστεῖ τίς συνέπειες τῆς ἰδιότυπης μέν ἀλλά φοβερῆς ἀλλοτριώσεως κατά τά μέτρα καί τά καλούπια, πού οἱ πολύπειροι πάτρωνες ὁμοφυλόφιλοι μεθοδεύουν.

Ὑπάρχουν καί οἱ σπάνιες ἐξαιρέσεις τῶν μετανοούντων ἤ μετανοημένων ὁμοφυλοφίλων κληρικῶν, οἱ ὁποῖοι ὑποφέρουν πνευματικά, ψυχολογικά, ὑπαρξιακά, ἴσως καί σωματικά, μά μέ τίποτα δέν μποροῦν νά ἀναπαυθοῦν καί νά ἡσυχάσουν ἀπό τόν ἀδυσώπητο βασανισμό τῆς συνειδήσεως. Ἄν δέ μετανοήσουν κατάβαθα καί δέν παραιτηθοῦν τοῦ ὑψίστου ποιμαντικοῦ λειτουργήματος, ποτέ δέ θά ἀναπαυθοῦν καί δέν θά ἀποκτήσουν τήν ἐν τοῖς ἐγκάτοις ἐμπειρία τῆς πλήρους ἐκ Θεοῦ συγχωρήσεως.

Ὁ ἅγιος γέροντας Παΐσιος πολλάκις μιλοῦσε γιά τήν ἰσχύ τῶν πνευματικῶν νόμων. Ἐπειδή ἡ ὁμοφυλοφιλία εἶναι βδελυκτό ἁμάρτημα ἐνώπιον τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καί προσβάλλει τήν πάνσοφη καί προσωπική δημιουργική Του πρόνοια γιά τόν ἄνθρωπο, ἐπιτρέπει ἡ βουλή τοῦ Θεοῦ, ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῶν πνευματικῶν νόμων, νά ἀπορρυθμίζεται τό ἀνοσοποιητικό σύστημα τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ, μέ ἀποτέλεσμα νά ὑφίσταται δεινή περιπέτεια ὑγείας, μέ φορά πρός τό θάνατο. Γιατί τά ΜΜΕ ἐλαχιστοποιοῦν τόν ὑψηλό κίνδυνο τοῦ Aids πολυδιαφημίζοντας τήν ὁμοφυλοφιλία; Ἤ δέν γνωρίζουν τήν κατά γεωμετρική πρόοδο αὔξηση τῶν φορέων καί τῶν ἀσθενῶν τοῦ Aids ἀνά τήν οἰκουμένη;

Εἶναι ἀπογοητευτικές οἱ περιγραφές πού μᾶς κάνουν κατά τήν ἱερά ἐξομολόγηση ὁμοφυλόφιλοι ἀσθενεῖς μέ Aids. Διαλυμένες προσωπικότητες, θλιβερά ἐρείπια παλεύουν νά ἐπιβιώσουν, ἐναλλάσσοντας βαριές θεραπεῖες, μετανοιωμένοι γιά τίς ἀπερίσκεπτες παθιασμένες ὁμοφυαλοφιλικές ἐπαφές, πού τούς καταντοῦν περιθωριακούς σκελετούς ἀξιολύπητους. Μανιώδεις ἀναζητητές τῆς διάστροφης, ἀπολυτοποιημένης, δαιμονιώδους ἡδονῆς παρασύρουν καί ἄλλους καί ἄλλους ἐρωτικούς τάχα συντρόφους, πού ἀφρόνως ἀρχικά τούς ἐμπιστεύονται καί τελικά μένουν ἄθλιοι ἐξαπατημένοι, μόνοι μονότατοι, στήν ὑπαρξιακή τους μοναξιά.

Γιά νά μή συμβεῖ ὅλο τό παραπάνω μόλυσμα, μέ τή φοβερή παθογένειά του καί τίς ἀσύλληπτες τραγικές παρενέργειές του προτείνει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος τή

χρήση τῶν δραστικῶν ἐν Χριστῷ πνευματικῶν φαρμάκων. Κύρια θεραπευτική ὁδηγία του εἶναι **ἡ ἐπίγνωση τῆς ἀπανταχοῦ παρουσίας τοῦ Θεοῦ**. **Τίποτα δέν καταστρέφει τόν ἄνθρωπο περισσότερο, ὅσο ἡ ἄγνοια καί ἡ ἐγκληματική λήθη τοῦ Θεοῦ**. Ὅμως τίποτε δέν τόν σῴζει τόσο, ὅσο τό νά βλέπει κανείς νοερά τόν Πανάγαθο Κύριο, Τόν Σταυρωθέντα δι' ἡμᾶς καί Ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν καί**νά ἐπικαλεῖται τό Πανάγιο Ὄνομά Του. Ἔτσι καί μόνο τό μόλυσμα τῆς ὁμοφυλοφιλίας μπορεῖ νά πάψει ὁριστικά νά εἶναι ἀσυγχώρητο ἁμάρτημα**.

(Πηγή: orthros.eu)